

MSB 296

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hetteema

Wat heeft Josia gecreëerd?

Door Andrew Brown

Het vuur van Moloch brandde diep in de harten van de afgodische Israëlieten. Er was hun gezegd dat ze de goden van de volken niet mochten aannemen of zich zoals hen moesten gedragen, maar deze goddeloze verslaving corrumpeerde het volk Israël. De Heer zei: **“Iedere Israëliet en iedere vreemdeling, die in Israël vertoeft, die van zijn kinderen aan de Moloch geeft, zal zeker ter dood gebracht worden: het volk des lands zal hem stenigen. Ook zal Ik mijn aangezicht tegen die man keren en hem uit het midden van zijn volk uitroeien, omdat hij van zijn kinderen aan de Moloch gegeven heeft, om mijn heiligdom te verontreinigen en mijn heilige naam te ontwijden”**¹ (Lev.20:2-3).

Koning Hizkia is waarschijnlijk een kind dat aan de Moloch is ontkomen. De Bijbel zegt over zijn vader: **“ja, hij ontstak offers in het dal Ben-Hinnom en verbrandde zijn zonen met vuur in overeenstemming met de gruwelen der volken, die de HERE voor het aangezicht van de Israëlieten had verdreven”** (II Kron.28:3). Achaz offerde meerdere zonen aan Moloch. Deze gruwelijke praktijk bestond waarschijnlijk uit het door een heet vuur laten rennen van een kind. Afhankelijk of het kind het haalde of niet, beduidde dit dat Moloch tevreden of ontevreden was. Ook Manasse was vóór zijn bekering een fervent afgodendienaar. **“Ja, hij deed zijn zonen door het vuur gaan in het dal Ben-Hinnom...”** (II Kron.33:6). Als Amon niet zo’n kort leven en tijd om te regeren had gehad, had Josia misschien ook door het vuur moeten rennen.

De Bijbel vermeldt de specifieke locatie van veel van deze renbanen door het vuur. Een vallei die in zijn tijd erg mooi was, wordt de vallei van Ben-Hinnom (Hebreeuws: *GÊ BEN-HINNŌM*) genoemd. In het begin was dit dal het eigendom van een man genaamd Hinnom, die hem vervolgens aan zijn zoon gaf. Het wordt vermeld

¹ Citaten zijn, tenzij anders vermeld, uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

in Jozua's verdeling van het land aan Juda. **Toen liep de grens omhoog door de vallei van Ben-Hinnom zuidelijk langs de berghelling der Jebusieten** (dat wil zeggen: Jeruzalem); **en de grens liep omhoog naar de top van de berg die voor het dal Hinnom in het westen ligt** (Joz.15:8). Dit dal ligt aan de rand van Jeruzalem, op de grens tussen Juda en Benjamin. Het afgodische hart moet gedacht hebben dat de schoonheid van dit weelderige dal de aandacht van een valse god zou kunnen trekken. Zo'n Israëliet moet geen hart voor God hebben gehad, want dit was niet de door Hem aangewezen plaats en stond ver af van de manier van aanbedding die de ware Schepper Yahweh zijn volk in de wet had gegeven.

Het dal van Ben-Hinnom is niet de enige naam voor dit beroemde dal in de buurt van Jeruzalem. Ze wordt ook wel Tofet genoemd, naar een bepaald altaar dat daar te vinden was. God spreekt met grote afkeuring over deze afgodische praktijk en zegt: **"zij hebben de hoogten van Tofet gebouwd, die zich in het dal Ben-Hinnom bevinden, om hun zonen en dochters met vuur te verbranden, hetgeen Ik niet geboden heb en wat in mijn hart niet is opgekomen"** (Jer.7:31). Hier laat de Heer het verband tussen Tofet en Hinnom zien.

Koning Josia groeide op met liefde voor de ware God. Hij realiseerde zich misschien dat de vroegtijdige dood van zijn goddeloze vader zijn leven had gespaard van het vuur van Hinnom. Josia begon zijn regering als kind, toen hij nog maar acht jaar oud was. In het twaalfde jaar van zijn regering begon hij Juda te zuiveren van hun afgoderij. De Schrift laat niet zien wat Josia's passie voor hervorming heeft aangewakkerd. Zou het de bekeerde koning Manasse zijn geweest die de jonge jongen had verteld hoe hij Israël tot afgoderij had geleid, maar Israël niet terug naar God heeft kunnen brengen? Vertelde hij de jongen hoe hij het allemaal opnieuw zou doen als hij een tweede kans zou krijgen om de levende en ware God te dienen? Hoe het ook zij, Josia groeide op met een sterk verlangen om afgoderij te vernietigen.

Nadat hij uit het boek van Mozes had voorgelezen, begon Josia aan zijn grote hervorming. De tempel werd gereinigd. Hij schafte de verering van Baäl, Asjera en de sterrenhemel af. Hij doodde de priesters en cultusprostituees van de afgoden. Josia was een wervelwind in het uitbannen van afgoderij. Zoals de Schrift zegt: **"Hij maakt de winden tot zijn boden, laaiend vuur tot zijn dienaren"** (Ps.104:4). Josia's hervormingen verspreidden zich als een lopend vuurtje van de hoogten naar de omliggende gebieden. **"En hij verontreinigde Tofet, dat in het dal Ben-Hinnom lag, opdat niemand meer zijn zoon of zijn dochter voor de Moloch door het vuur zou doen gaan"** (II Kon.23:10).

Wat deze verontreiniging inhield, blijkt uit andere plaatsen die hij verontreinigde. **"Hij verbrijzelde de gewijde stenen, hieuw de gewijde palen om en wierp die plaats vol met mensenbeenderen"** (II Kon.23:14). Josia **"liet de beenderen uit de graven halen, verbrandde die op het altaar en verontreinigde dit"** (II Kon.23:16). Hij deed hetzelfde toen hij het prachtige Tofet verontreinigde.

Verontreiniging met beenderen was een bepaalde methode. Alle Israëlieten zouden wegvluchten van zo'n plek om te voorkomen dat ze onrein zouden worden. Het was vanaf hun jeugd in de hoofden van de Israëlieten ingeprent dat het ondenkbaar was om op zo'n vuile plek te aanbidden. **"Wie een dode, enig dood** (Hebr: *MUT* = dood) **lichaam** (*NEPEŠ* = ziel) **van een mens, aanroert, die zal zeven dagen onrein zijn"** (Num.19:11, St.Vert.). De HERE herhaalt nadrukkelijk de wet: **"Ieder die een lijk** (dode ziel), **enig mens, die gestorven is, aanraakt, en zich niet ontzondigt, verontreinigt de tabernakel des HEREN, en hij** (die ziel) **zal uit Israël uitgeroeid worden"** (Num.19:13). Het aanraken van beenderen van een dode was absoluut taboe voor elke Israëliet, ongeacht wie hij aanbad. De jonge Josia was zich hiervan bewust en heeft dit gebruikt om de afgoderij op deze plaatsen uit te bannen. Nooit meer zou iemand de "god" Moloch aanbidden in de nu verachte vallei van Ben-Hinnom.

Na Josia keerde de afgoderij op verschillende plaatsen terug, wat de weg vrijmaakte voor de oorlog van Babylon tegen Jeruzalem. Deze Israëlieten hadden gedaan **"hetgeen Ik niet geboden heb en wat in mijn hart niet is opgekomen. Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat niet meer gezegd zal worden: Tofet en dal Ben-Hinnom, maar: Moorddal; en men zal in Tofet begraven bij gebrek aan plaats"** (Jer.7:31). De HERE openbaart nog een ander vreselijk lot voor dit dal en geeft het nog een andere naam: "het Moorddal".

Talrijke teksten beschrijven de troosteloosheid van het dal nadat Babylon de stad was binnengevallen als het zwaard van de Heer dat wraak nam op de afgodische Israëlieten **"Te dien tijde... zal men de beenderen... uit hun graven halen en ze uitspreiden voor de zon en de maan en het gehele heer des hemels, die zij hebben**

liefgehad en gediend... zij zullen niet bijeengezameld noch begraven worden, tot mest op de akker zullen zij zijn" (Jer.8:1-2). Toen Babylon kwam, werden de vele dode lichamen toegevoegd aan de nu verontreinigde vallei. In plaats van schoonheid zou het een plaats van verrotte rommel blijven voor aasgieren. Dit is een triest lot voor mensen die de Heer niet tot hun toevlucht hebben gemaakt... **"zo zal Ik dit volk en deze stad aan stukken breken, gelijk men pottenbakkersgerei aan stukken breekt, dat niet weder heel gemaakt kan worden; en in Tofet zal men begraven, omdat er geen plaats ter begrafenis is"** (Jer.19:11). De begraafplaatsen waren vol en Hinnom werd een begraafplaats.

De Schrift noemt dit dal ook in het Nieuwe Testament. Griekse teksten geven het weer als *GÉENNA* via het Hebreeuwse *GĒBEN-HINNŌM*. Dit komt 12 keer voor in het Nieuwe Testament, 11 keer rechtstreeks uit de mond van de Here Jezus toen Hij verwees naar het dal dat bekend staat als Gehenna. Het is elke keer vertaald met "hel". Tegen de tijd dat de Heer op aarde was, was Gehenna veranderd van een begraafplaats in een vuilstortplaats voor Jeruzalem en de omliggende districten. Er brandden vuren, zoals tegenwoordig gebruikelijk is op vuilstortplaatsen.

De Israëlieten zorgden ervoor dat ze alleen volledige nutteloze voorwerpen op hun vuilnisbelt gooiden. Sommige van de meest verachtelijke misdadigers werden dood in Gehenna gegooid, zonder fatsoenlijke begrafenis, om hun straf nog meer schande te geven. Toen onze Heer naar Gehenna verwees, gebruikte Hij de bekende vuilnisbelt om begrip te kweken voor de toekomstige verwijdering van waardeloze mensen. **"Indien dan uw rechteroog u tot zonde zou verleiden, ruk het uit en werp het van u, want het is beter voor u, dat één uwer leden verloren ga en niet uw gehele lichaam in de hel (Gehenna) geworpen worde"** (Matt.5:29). Hij berispte ook de elite van schriftgeleerden en Farizeeën en waarschuwde hen dat hun gedrag overeenkwam met dat van hen die op deze plaats thuishoren. **"Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij trekt zee en land rond, om één bekeerling te maken, en wanneer hij het wordt, maakt gij van hem een kind (vertegenwoordiger) der hel (Gehenna), tweemaal zo erg als gij het zelf zijt"** (Matt.23:15).

"En weest niet bevreesd voor hen, die wèl het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden; weest veeleer bevreesd voor Hem, die beide, ziel en lichaam, kan verderven in de hel (Gehenna)" (Matt.10:28). Hier onthult de Schepper van het leven zijn plannen om zich volledig te ontdoen van de waardeloze mensen. Het evangelie van Lucas biedt een extra detail: **"Vreest Hem, die, nadat Hij gedood heeft, macht heeft om in de hel (Gehenna) te werpen"** (Luc.12:5). De Heer onthult dat mensen na het oordeel, dood in Gehenna worden geworpen. Het is de eindbestemming van de goddelozen, waardoor ze blijvend een bekende vorm van schande houden.

Het boek Openbaring noemt de toekomstige plaats van bestemming voor dode mensen die niet waardig bevonden worden om het geschenk van het leven te ervaren, de "poel des vuurs". In de "poel des vuurs" geworpen worden, wordt de "tweede dood" genoemd. Na de opstanding zullen mensen die onwaardig worden bevonden om te leven de tweede dood ondergaan en in de poel des vuurs, of Gehenna, worden geworpen. Jezus vroeg de Farizeeën: **"hoe zult gij ontkomen aan het oordeel der hel (Gehenna)?"** (Matt.23:33). Als je de vrije gave van de Heer niet aanvaardt, kun je niet ontsnappen. **"Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige (aionische) leven in Christus Jezus, onze Here"** (Rom.6:23). De enige 'uitzonderingen' hierop worden genoemd in Openbaring. Het beest, de valse profeet en de satan worden allemaal levend in de poel des vuurs geworpen, die van zwavel brandt (Openb.19:20; 20:10).

Heeft Josia dan de hel geschapen? Absoluut niet! Hij verontreinigde een dal waar afgoden werden aanbeden en die een vuilstortplaats is geworden, wat verkeerd is vertaald met "hel" (samen met twee andere woorden). De Here Jezus verwees naar deze plaats als een toekomstige plaats voor de verwijdering van goddeloze doden. Hebben onze vertalers het idee van de hel in onze Bijbels gecreëerd? Ergens anders dan in de gedachten van de Here werd een idee gecreëerd van een plaats voor marteling met levend vuur en deze onjuiste fabel werd gelezen in de verkeerd vertaalde woorden. Dit is nog erger dan door het vuur van de Moloch rennen!

Het is duidelijk dat het gangbare opvatting over de 'hel' is gecreëerd en niet het resultaat is van zorgvuldig Bijbelonderzoek waarbij definities voor Bijbelse termen zijn afgeleid uit het gebruik ervan in de Bijbel. Het laatste vers in het Nieuwe Testament waarin Gehenna voorkomt, beschrijft het lot van dergelijke on-Bijbelse misvattingen: **"Ook de tong is een vuur, zij is de wereld der ongerechtigheid; de tong neemt haar plaats in onder onze leden, als iets, dat het gehele lichaam bezoedelt en het rad der geboorte in vlam zet, terwijl zij**

zelf in vlam gezet wordt door de hel (Gehenna)” (Jac.3:6). Laat de lezer niet betrappt worden op het promoten van waardeloze dogma’s die op de vuilnisbelt thuishoren, maar laten we, net als Josia, de Schrift lezen en de afgoderij van valse overtuigingen vernietigen.

Gepubliceerd in maart 2014